

פרק תשיעי

חסידי מספרים

במשך תקופת רבנותו של רבי לוי יצחק ביקטרינוסלב, זכו חסידים רבים להימצא במחיצתו; אלה שהתגוררו בעירו, או כאלה ששהו במחיצתו בתקופת לימודם בישיבת תורת"ל בעיר; אחדים נקלעו לשם מחמת סערות המלחמה – ואחרים מסיבות שונות.

רבים הם הסיפורים שהתהלכו ביניהם אודות איש גדול זה, אך מה שידוע לנו היום הם בעיקר מאותם מעטים, שיחיו, שנשארו בחיים וסיפרו על כך אישית; אחדים רשמו לעצמם הדברים בפרק זכרונותיהם, ואחרים שנתפרסמו בשמם בכתבי-עת שונים.

אספנו מה שעלה בידינו והננו מעבירים זאת כאן בפרק מיוחד.

נתחיל בסיפורו של הרה"ח ר' מאיר איטקין שי:

הרה"ח ר' מאיר איטקין
שי

למדתי בנעוול. ביום י"ד כסלו תרפ"ט (יום חתונת כ"ק אדמו"ר הכ"מ) אסרו הק.ג.ב. הרבה חסידים, והבחורים התפזרו למקומות שונים בקבוצות קטנות. אני עמדתי לצאת לחרקוב, אך היות והגיעה

ידיעה שהק.ג.ב. מחכה לנו שם, לכן נסעתי ליקטרינוסלב. במשך הזמן הגיעו לשם כ-20 בחורים. למדנו בבתי כנסת שונים הרחק ממרכזי העיר, בקבוצות בנות 8-10 בחורים. אני הייתי באיזור נאווע-סילניע בביהכנ"ס שהיה רחוק ממרכז העיר. בלילות היה הגבאי נועל את ביהכנ"ס. ואז היו דואגים לנו לאוכל ושאר הצרכותינו.